

може да се причисли към моралнитѣ седмичници (*Moralische Wochenschriften*) на XVIII в., които бѣха извикани на животъ въ Западна Европа съ същата целъ: да сѣятъ просвѣта между невежитѣ народни маси. Заслугата на Фотинова за възраждането на българското племе, безспорно, е огромна, неocenима. Неговата заслуга се състои не само въ това, че постави начало на периодичния печатъ и даде добъръ примѣръ на българскитѣ народни дейци, да насочатъ вниманието си къмъ печатната културна пропаганда, но и че съ своето списание, макаръ и да е имало малко абонати, е влияелъ систематически и последователно върху душата, върху ума на българския народъ, будѣлъ го е отъ мъртвешки сънъ, посочвалъ му е пътя къмъ просвѣта и образование.

Фотиновъ е не само една отъ крупнитѣ фигури между дейцитѣ отъ възраждането, но и пръвъ български журналистъ, изпъкваща величина между първитѣ вестникари.

„Любословие“ спира, следъ като излиза две години непрекъснато, поради липса на достатъчно абонати, спѣнки отъ страна на печатаря, който е „грекъ и само единъ и когато му е волно, тогава печати“ (кн. 24, г. II, 1846 г., стр. 191), нередовно доставяне на списанието, поради лошитѣ съобщителни срѣдства и най-сетне — поради отказването на Ралли х. Мавруди по-нататкъ да подкрепя материално списанието. Фотиновъ самъ съзнава голѣмата услуга, която е направилъ: „Азъ поставихъ каменъ угольний и показахъ стези, които като послѣдува челоуѣкъ намира путь правшій. благополучншій и спасителншій“ (кн. 24, г. II, 1846 г., стр. 192). Сътрудници на „Любословие“ сж: Г. Кръстевичъ, Ст. п. Ник. Изворски, В. Априловъ, и др. Въ 1857 г. Фотиновъ е ималъ намѣрение да поднови издаването на „Любословие“, обаче не успѣлъ поради липса на срѣдства, а наскоро следъ това починалъ (1858 г.).

Въ 1848 г. Фотиновъ мислѣлъ да издаде едно ново списание подъ заглавие „Вѣстникъ за филология, разкази и търговия“, за което има съобщение въ „Цариградски вѣстникъ“, обаче, неизвестно по какви причини, вѣроятно защото не е намѣрилъ срѣдства, то не излѣзло на бѣлъ свѣтъ.

На 20 априлъ 1846 г. излѣзълъ въ Лайпцигъ първиятъ български печатенъ вестникъ „Българский Орелъ“, издаденъ и редактиранъ отъ д-ръ Ив. Богоровъ.

Д-ръ Ив. Богоровъ (род. 1818 г. въ Карлово, починалъ въ 1892 г. въ София), основателъ на българския вестникъ, е голѣмъ деецъ отъ епохата на възраждането, журналистъ и публицистъ съ широки познания. Воденъ отъ желанието да помогне на своя народъ да излѣзе отъ невежеството, въ което тъне, той обикалялъ страната като учителъ и горещъ проповѣдникъ на българщината, издалъ лика на българскитѣ царе Асеня и Шишмана и български левъ, а въ